

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010110
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7715010110.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Evžena Kelija, v trestnej veci obžalovaného A. I., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 5. júna 2015 odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.4.2015, sp. zn. 3T/30/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. I. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5. 12. 2014 v čase okolo 16.30 hod. v kuchyni rodinného domu č. XX K. F. D. po tom, čo vulgárne vynadal svojej svokre C. G., E.. X. X. XXXX, chytil túto za ošatenie na hrudi a triasol s ňou, začal kričať na svoju manželku pošk. C. I., že všetkých ich pozabíja, následne udrel pošk. C. I. otvorenou dlaňou do tváre a kričal na ňu, že ju zabije, že nedožije rána, následne obvinený vyhodil zásuvku z kuchynskej linky, z ktorej vypadol príbor a nože a zobral do ruky kuchynský nôž a s nožom v ruke sa pošk. C. I. vyhrážal so slovami „zabijem Vás, nedožiješ do rána“, načo pošk. C. I. vybehla z domu na dvor, pričom uvedenými vyhrážkami obvinený u pošk. C. I. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za to mu súd podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. a určil skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie za použitia § 74 ods. 1 Tr. zák. ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch podaného odvolania vo všeobecnosti poukázal na ustanovenie § 34 Tr. zák. a tvrdil, že uložený podmiennečný trest odňatia slobody je v danom prípade nedostatočný a neprimeraný a na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Výška trestu podľa odvolateľa mala byť určená na základe hlbšieho rozboru osoby obžalovaného v závažnosti spáchaného skutku a okolnostiach prípadu. Obžalovanému uložený podmiennečný trest odňatia slobody považuje za čisto formálny.

Navrhol, aby krajský súd predmetný rozsudok vo výroku o treste zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne aby vo veci sám rozhodol a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste, stotožniac sa s argumentami prvostupňového súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozsudku, dospel k záveru, že podmiennečne odložený trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom súdu prvého stupňa za daných okolností nezodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu. Prípadné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby považuje odvolací súd za príliš prísny.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje odvolací súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pre ukladanie trestu.

Medzi nich v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., (na ktorý odvolateľ v príliš širokej rovine aj poukazuje) zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr.zák.; podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému čin. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Súd prvého stupňa postupoval striktnie podľa vyššie citovaných ustanovení, keď riadiac sa vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami obžalovanému A. I. uložil podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, ktorý trest aj krajský súd považuje za potrebný a primeraný tak z hľadiska individuálnej, ako i generálnej prevencie.

V tomto smere krajský súd poukazuje na správne a výstižné odôvodnenie napadnutého prvostupňového rozhodnutia bez potreby jeho ďalšieho doplnenia mimo konštatovania skutočnosti, že obžalovaný A. I. bol v predmetnej veci väzobne stíhaný, avšak na základe uznesenia okresného súdu zo dňa 20.4.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.4.2015 sp. zn. 8Tos/40/2015 bol z väzby

prepustený s tým, že súdy v ďalšom už nezistili u obžalovaného pretrvávanie väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dôvody týchto rozhodnutí sú v podstate totožné s dôvodmi, ktoré aplikoval prvostupňový súd aj v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozhodnutia najmä vo vzťahu k výroku o treste.

Pokiaľ sa týka odvolania okresného prokurátora, krajský súd je nútený konštatovať, že je príliš všeobecné, nekonkrétne a obsahuje krátke paušalizované názory na trestanie páchatel'ov podobných trestných činov, bez konkrétneho právneho zdôvodnenia potreby uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody v súdenom prípade.

Z týchto dôvodov preto krajský súd nevyhovел odvolaniu okresného prokurátora a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.